

عقاید و عادات

طوابیف وحشیه عالم هر یک بچیزی اعتقاد دارند ، بعضی از این عقیده‌ها بقدرتی تعجب آورند که انسان از حمایت مخترعین و سفاحت معتقدین دچار حیرت میشود . سیاحتی در این عقاید و عادات بحکایات الفلیل بی شباخت نیست .

منکویها — بومیان جزایر آندامان در خلیج بنگاله — میگویند خدای آنها «پولکا» در آسمان در خانه از سنت اقامت دارد ، در فصل گرما دائمآ خواهید است ، در موسیم باران بزمی آمد و بهیه آذوقه مشغول میشود ، پولکا بیوه‌ها و ریشه‌ها و دانه‌ها را می‌بسند ، در ابتدای بارندگی چیدن بیوه او را چنان بخشم می‌آورد که طوفان سخت ظاهر می‌کند ، چار بیان و برندگان و سنت‌بسته‌ها را پولکا بجزایر آندامان آورده است ، اگر او را اهانت نمایند از مسکن خود می‌رون نامی و مطری و اخکر سوزان پرتاب می‌کند . گوشت بختن گناهی پزدکنی است ، پولکا مجرم را بدست خویش نمی‌کشد و بکی از شیاطین را بقتل او میفرستد ، پسر پولکا وزیر آسمان و دخترانش پریهای سیاهند که برای آسایش مردم با آبهای شور و شیرین ماهی و خرچنک میریزند .

منکویها ارواح خیثه پیشمار را قائلند . ارمشاوگالو ، جوروین ، دینلا ، از همه آنها شریتر و موحش‌ترند . اینها خود بخود پیدا شده بیان مردم افتاده‌اند ، اولی دیو جنگلهاست و اولاد بسیار دارد ، دخترها در خانه مانده پسرها با پدر بجنگل می‌روند و

هر که را در تاریکی نشسته با تیرهای نامرنگی هلاک میکشد ، شهاب
ناقب شراره ایست که این دیو برای کشف بد بختان بزمین میاندازد.
منکوبی همین که روشنی در آسمان دید فوراً مخفی شده مدتی یخربت
میماند . جوروین دیو دویاهاست ، مغروقین را گرفته بمساکن
تحت البحر میبرد ، شناوری که دست و پايش درد کند امیر چنگ
او خواهد بود . دینلا زن نخواسته است و در لانه موران بسر
میبرد ، اگر چه دانماً خنجری بکمر آویخته چوزخک میخورد
بندرت بانسان متعرض میشود .

خورشید زن است و ماه شوهر اوست ، ستاره‌ها اطفال آنها
می‌شند ، این خاندان در خشان در جوار قصر بولگا ساکن است ،
کواکب هنکام روز میخوابند ، ماه و آفتاب پس از درخشیدن
زیر زمین میروند و درخواب نوری لطیف بدوزخان بذل می‌
کند ، خسوف نشان و نجاش ماه است . اما در بومیان ایرانی ندارد ،
بالعکس از کسوف میترسند . سوزاندن نباتاتی که از آنها
بارچ میتوان بافت حرام است و هر کس بر خلاف این رقتار
کند اگر مرد باشد سرش را و اگر زن باشد پستانش را میبرند ،
ما بین صبح کاذب و طلوع خورشید باید ساکت بود : اسکرصدانی
بلند شود سناره روز بکسوف مبتلا خواهد شد . ماه دو هفته از
دیدن هر روشانی غضبناک میشود ، آن شب منکوبیها آتش خود
را بنهان میکنند .

سیاهان هند برای تسکین فهر و غصب خدایان به ذبح اطفال
اقدام می نمایند ، هر قیله طفلی را که از قبیله دیگر خریده است

میلشد ! چندی است انکلیسها این خونریزی را منوع داشته‌اند.
زنگیان کنگو هر وقت بخواهند از بخت بد دوری جویند
بجادوگر ملتی میشوند، سحرره برای دفع و تدبیر شیاطین میان
اهالی میرقصند، اگر سلحشوری بجزئت محتاج باشد افسونگر
بدنش را با معجون سیاه مالش میدهد!

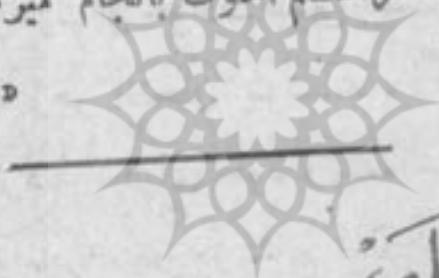
در سنگامبی هر خانواده یکی از حیوانات و حشرات را قوم
و خویش خود میداند ! یکی باعقرب، دیگری با افهی و خرچنگ
آشناست، جانورانی که بخوبیشاوندی انسان افتخار یافته اند از هر
ضرر و آسیبی محفوظ هستند.

نزد « گابنی » ها مرک از حوادث طبیعی نیست، هر کس بپردازد
مظنونین قتل او باید زهر امتحان بنوشتند، اگر زنده ماندند
بیکنناهند و اگر مردند بجزای خود رسیده‌اند ! این رسم در
گامبی و کندو و مادکاسکار نیز شایع است. زهر را از برک
بنانات سامه میسازند، هر سال در موقع معین کانی که باید
امتحان بدهند یکجا جمع شده از حاکم اجازه نمی‌گیرند و به
« زهرخانه » میروند. ساچر ^{کارکرد علمی اسلام} اعظم در آنجا متضراحت، زهر
را چشیده جامها را پر میکند و با آنها مسدود، از دوست نه
هر سال بزر خود ردن میروند یعنی از منج با شش نفر زنده
بر نمیگردند. در این قسمت افریقا متهمین با آسانی از عقوبات خلاص
نمیشوند، بعضی از ترس بجهات افرار و باحری اعتراض می-
کنند. همینکه مجرم را با آتش انداختند دیو را با رقص و صدای طبل
از جسم او بپرون میکشند ! در وقت چنک ساحر بزرگ زنبوری

درشت را افسون میکند و این زبور با هزاران زبور دیگر همراه شده بر دشمن غالب میشود.

در « او زمو » بترتیب ذیل با هم برادر میشوند : تیر و کان راروی زانو نهاده بهلوی لاشه مار رو برو می نشینند ، راهب شمشیری را در هوا حرکت داده با آنها خطاب میکند : « نهند زبانت را پاره کند ، اطفال بچنگ کرلا کرقفار شوند ، دهانت از آب و بدنت از خاک گور محروم شود اگر دروغ بگوئی و خلف عهد نمائی ! » بعد حیوانی را کشته قلبش را میزند و بحاضرین میدهند ، آنکاه برادرها ناف یکدیگر را دریده آوشت را با خون میخورند؛ مرا سام اخوت بانجام میرسد!

« غرائب نژاد بشر.»

تریک تعلیم

سازمان کارهای اسلامی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علم اسلام

حکایات و امثال

مکن است حکایات و افسانه‌ها برای آدمهای بزرگ سودمند باشند، اما با اطفال بایه حقایق را بر هن و بی آرایش بیان نمود، اگر حقیقتی در پرده اظهار شود طفل بصدق کشف حججاب بر نمیاید.

افسانه‌های « لافوتن » را بخاطم بچه‌ها یاد میدهند، میان همه اطفال یک طفل پیدا نمیشود که معنی آنها را درک کند. اگر هم بفهمد بدتر خواهد شد، زیرا مندرجات اخلاقی آن حکایات باندازه